

Осип Зінкевич

КАПІТАН ВОЛОДИМИР ПАТОЛА

Це було рівно сім років тому. 2007-го до 90-річчя бою під Крутами ми готували збірку, присвячену цим подіям. І якраз у цей час до нас зайшов молодий студент-початківець, привітався і каже:

— Я довідався, що ви готуєте збірник про бій під Крутами. Я написав вірш, присвячений цій події. Може, опублікуєте?

І ми опублікували. Так почалося моє знайомство з цим юнаком. Цікавий, жвавий, ввічливий, він з першого погляду справляв дуже позитивне враження. У його житті, в час, коли формувався світогляд, у його душі настало своєрідне роздвоєння — за покликанням він — поет, а після студій став фахівцем зовсім іншої галузі, а ще згодом — українським воїном. У 25 років став капітаном. Ось його коротка біографія.

Володимир Патола народився 6 лютого 1988 року в с. Колиндяни Чортківського району Тернопільської області в сім'ї вчителів. У 1994–2003 роках навчався в початковій школі. У 2003–2006 роках студіював правознавство в київському Економіко-правовому технікумі при Міжрегіональній академії управління персоналом, у 2008 році у тій же Академії здобув фах «фінансове і банківське право», навчався на кафедрі підготовки офіцерів запасу при Національному університеті оборони України ім. І. Черняховського за спеціальністю «соціальна педагогіка і психологія». Усе закінчив з відзнакою.

У 2009 році закінчив з відзнакою Національну академію Державної прикордонної служби України ім. Б. Хмельницького за спеціальністю «дізнання та адміністративне провадження».

Після закінчення навчання Володимир працював юрисконсультком, позаштатним кореспондентом газет, викладачем конституційного і аграрного права, дописував до багатьох часописів.

У червні 2013 року йому присвоєно військове звання капітан, а з червня 2014 року виконує завдання в рамках посилення охорони східних кордонів України та антитерористичної операції.

Захоплюється журналістикою, літературною творчістю, рукопашним боєм, стрільбою, туризмом, шахами, легкою атлетикою.

Брав участь у роботі Спілки офіцерів України, молодіжного крила Національної спілки письменників України.

Володимир перебуває на Сході, у найнебезпечнішій частині України. Виконує службу воїна і командира. Рівночасно пише вірші. Для нього «часи важкі і шлях наш — непростий»:

У пекло — рано, пізно — до небес,
Додому — вчасно. Так. Ми на коні.

Там, де молодий капітан перебуває, за його словами, «ціна життя дешевша кулі на війні». І все ж він твердить: «Ми вже не ті».

Сьогодні Володимир, український воїн, став «не тим», ким був сім років тому, коли я вперше з ним познайомився. І поезія його — не та, якою була роки тому. Пропонуємо її нашим читачам.

Друкується за публікацією: «Літературна Україна» № 47 (5576). 4 грудня 2014 р.

ЗМІСТ

Слово до читача 5

ЛЕТИМО ТУДИ, ДЕ СОНЦЕ СХОДИТЬ...

«Холодна весна. Чотирнадцятий рік...»	11
«Коли вогненний час питання ставить...»	12
«Куплену кров'ю дідів свободу...»	15
Учасникам АТО	16
«Нам би вчора це не приснилось...»	18
«П'ятниця, тринадцятого червня...»	19
Колискова	22
«Пункт пропуску, блокпост, патруль у лісі...»	23
Лист додому	25
Кіборг	27
«На дорогах війни перехрестя бувають різні...»	28
Історія підбитого бронетранспортера	30
Новорічне	33
Друзям з мобільного	35
Що страшніше?..	36
«Галий сніг очищає поля від вчорашньої крові...»	37
Лікарю Анні та українським волонтерам	39
«Нам так хочеться повернутись...»	41
«Зрадлива тиша, штиль перед грозою...»	43
«Колона — в одну сторону квиток...»	45
«Бувають на карті точки. Бувають на карті плями...»	47
«Солов'ї заспівали вечірню сонату...»	49
«Макс» і «Singer»	50
«Ще працюють гармати, плюндруючи наші міста...»	53

ФАТАЛЬНІ УРОКИ

1917	57
«Коли від'їжджає поїзд...»	58
Ще раз про Крути	59
«Не передати словом страх...»	60
«Сьогодні тихо на стрілецькій раді...»	62
«За фронтом попереду страчує ворог повстанців...»	63
«Живе народ, рішучістю обділений...»	64

«Озброївшись словом, гострішим пера...»	66
«Месник народного П'ємонту...»	67
«Пришел конец! Сдавайся, контра! Где ты!?»	68
«І знову наступає вік героїв...»	69
Історія червоного командира	71

ВАРТІСТЬ БЕЗЦІННОГО

«Гартувалась нація в поході...»	75
«А скільки було в погляді вогню!..»	76
«Тонка межа від кулі до медалі...»	77
«На оборону рідних рубежів...»	79
«Закону вищого немає...»	81
«На вітрі майоріли стяги...»	83
«Залиш за спиною усе, що було досі...»	84
«Яка солодка мить атаки...»	85
«Мирне небо всміхається дітям...»	86
«Закривши двері лазарету...»	87
«Сигнал оперативному. Застава на ногах...»	88
«Вітер в обличчя — холодною мрякою...»	89
«Нас солдатські бушлати не раз рятували...»	90
«Ревуть під небом збуджені турбіни...»	91
Вибір	92

КОНТУРНА КАРТА

«Їх обличчя суворі, і м'язи сталеві...»	95
«Артилерія просить вогню...»	96
«Відсиджуватись він чомусь не звик...»	97
«Наїжачившись автоматами...»	98
«Руку гріє руків'я, на місці їх час не стоїть...»	99
Гарячка	100
«Він звик відповідати...»	102
«Спокійний сон не зберегти...»	103
«Вісімнадцять годин дороги...»	104
«Зухвалими були слова поета...»	105
«Автоматною чергою обізвалася тиша...»	106
«Ідуть журналісти в останній двобій...»	107
«Не перший рік мій крок дублює брязкіт зброї...»	108
«Ми провемось, — не раз говорили...»	109

«Я не пишу віршів про політику...»	110
«Він був із тих, які не гнуть коліна...»	111
«Поливають вулиці піаром...»	112
«Він бачив не так вже й мало...»	113
«Ще не вступив тиран на трон...»	114
«Невиспані, голодні, озвірілі...»	115
«Скінчилось все, хай йому грець...»	116
«Ви на наших плечах піднімались, панове патриції...»	117
«Пройшовши крізь вогонь і через воду...»	118
Щоб так не було	119
«На перехоплення виходить ескадрилья...»	121

СПАЛАХ

«Нарешті він знайшов свій ідеал...»	125
«Форсаж!..»	126
«На перерві в медінституті...»	127
«У пеклі мучиться душа...»	128

ЗАМАЛЬОВКИ

«Ми гралися в сильних, великих і добрих...»	131
«Руку гріє руків'я меча...»	132
«Королеві потрібні підвіски...»	134
«Заспівайте про честь під стареньку гітару...»	135
«Туманом проводжають нас Карпати...»	136

НЕСЛУХНЯНЕ ДЗЕРКАЛО

Кредо	139
«Буває, не все вдається...»	140
«Наречена виявилась стервом...»	141
«Давно рука тримала зброю...»	143
«Я чекаю на себе...»	144
«Абстинентний синдром на службовій нараді...»	145
«Бойова готовність — жарти в сторону...»	146
«Нудьга, дурдом, погоня, день...»	147
«Портфель»	149
«Якщо вперед, якщо без втрат...»	150
«Револьвер без патронів лежить у шухляді...»	151

ЗА ЗАВІСОЮ

«Вісім метрів по прямій...»	155
«Жіноча ніжність, чоловіча витримка...»	156
«Настане той час, коли сила, і слава, і воля...»	157
«Ти пройшлася йому, наче лезом по серцю...»	158
«Всміхнувся Всесвіт, бачачи цю зустріч...»	159
«Покликавши подругу, в вирій зібрався лелека...»	160
Провокація прими	161
«Я підніму тебе на руки...»	163
«Друг сказав: “Загадай бажання”...»	164
«Якщо смертельну рану серцю...»	165
«Коротші дні і довші ночі — осінь...»	166
«Вона була ще юна і вродлива...»	167

ВІДЛУННЯ (п'єса)	169
----------------------------	-----

Капітан Володимир Патола. <i>Осип Зінкевич</i>	183
--	-----